

отечественикъ — трѣбва да му служи. Бѣше горещо. Тръгнахме и се упжтихме къмъ една лѣтна кжпалня, съ широкъ бассейнъ. Вземаме си на касата билети и се вмъкнахме въ общата зала. Околчестъ коридоръ. Наоколо стаички за събличане, покрити съ завески. Въ срѣдата бассейнъ, отдѣленъ отъ коридора съ ниска дървена решетка. Въ басейна се слиза по нѣколко стълби. Заехме съ бай Ганя две съседни стаички. Азъ се съблѣкохъ набързо и влѣзохъ въ хладния бассейнъ. Въ водата мълчаливо разтѣгаха мускулитѣ си и пухтѣха нѣколко нѣмци. Бай Ганю се бави дълго време и задъ завесата на стаичката му се чуватъ пѣшкания и се тракатъ нѣкакви стъклени предмети; най-сетне отдрѣпна се завесата и той се яви въ натура, съ влакнати гърди и съ нашарени отъ чорапитѣ нозе, — като държеше въ ржка единъ вжзелъ; това бѣха драгоценнитѣ мускали, — вързани въ една не до тамъ чиста кърпица, — които той се побоялъ да остави въ стаичката. „Отде знаешъ, че стенитѣ имъ сж здрави, ще откъртятъ нѣкоя дѣска, иди че се дави подиръ.“ Той се огледа по стенитѣ на коридора, потърси нѣкои гвоздей да закачи вжзела си; той мисли, че щомъ е стена, трѣбва да има и гвоздей по нея и се обръща къмъ мене:

— Ама проста работа тѣзи нѣмци, единъ гвоздей не имъ стига на ума да забиятъ, па казватъ, че ние сме били прости.

Като се убеди напълно въ простотията на нѣмцитѣ, бай Ганю сложи нерешително кърпицата съ мускалитѣ предъ входа на стаичката си, за да му сж предъ очитѣ доде се окжпе.

— Ти я чуй, момче, — обърна се той пакъ къмъ мене — ти хемъ се кжпи, хемъ понаглеждай